

בס"ד

בית כנסת "שערי יוסף"
קרית עקרון

פרשת השבוע

דברים

פרשת אֶרְפָּא וְפָרָה שֶׁמֶת

לרמוז או לפרט את המעשים?

הגאון מוויילנא (הגר"א - רבי אליהו בן שלמה זלמן) מחלק את ספר דברים הנקרא גם בשם "משנה תורה" לשלושה חלקים. [א] דברי מוסר ותוכחה. [ב] מצוות התורה. [ג] הברכות והקללות. ומקשים המפרשים, הלא בפרשת מסעי בסוף ספר במדבר, כבר מוכיח משה רבנו את עם ישראל ברמז על מה שעשו בכל מסע ומסע, וגם בתחילת הפרשה, אם כן מה ראה משה רבנו לבוא שוב ולפרט את כל החטאים?

אומר **האמרי אלימלך** (רבי אלימלך שפירא מגרודז'סק) הרי ידוע שמי שחוזר בתשובה מאהבה, נהפכים לו זדונותיו לזכויות. לכן כאשר ראה משה רבנו שבני ישראל מקבלים את התוכחות באהבה, הרי שממילא הפכו כל החטאים למצוות, לכן בא משה רבנו ופירט כל חטא וכל חטא כדי להרבות את זכויותיהם של בני ישראל.

מצד שני ידוע שאדם שהתחזק וחזר בתשובה אסור להזכיר לו עוונותיו, אם כן איך נדע כיצד להוכיח אדם על מעשיו שהרי גם זה מחובתנו?

בפרשת קדושים (**ויקרא יט, יז**) נאמר **לֹא תִשָּׂא אֶת אָזְיֶךָ בְּלִבְּךָ הַיּוֹכִיז תּוֹכִיז אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עִלְיוֹ זִמָּה**: מלמדת אותנו התורה כיצד עלינו להוכיח אדם על מעשיו.

[א] לפני שאנו באים להוכיח אדם, קודם כל בואו ונבדוק שאנחנו באמת מוכיחים את האדם לטובת העניין, ושאינו לנו איזה "חשבון אישי" לסגור אתו כדי לומר "אמרתני לך..." לכן הקדימה התורה ואמרה, לפני שאתה מוכיח - **לֹא תִשָּׂא אֶת אָזְיֶךָ בְּלִבְּךָ**

[ב] כעת מחובתך הַיּוֹכִיז תּוֹכִיז אֶת עַמִּיתְךָ, עזור לו להבין שטעה בעניין המסוים, **וְלֹא תִשָּׂא עִלְיוֹ זִמָּה**: אבל למה כפלה התורה הַיּוֹכִיז תּוֹכִיז? ללמדנו שיש להוכיח את האדם בפעם הראשונה בצורה עדינה שמתאימה לאותה נפש שבאדם, כדי שתוכל לחזור ולהוכיח אותו גם בפעם הבאה...

מוקדש לעילוי נשמת
ר' סעדיה בן יחיא גהלי ז"ל
ר' יחיא בן סעיד ודעי הלוי ז"ל
יחיא בן סעדיה גהלי ז"ל
נעמה בת סאלם זנדני ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

נא לשמור על קדושת הגיליון
הוא חייב בגניזה
(למי שמדפיס אותו)

זמני השבת		
ת"א	כניסת השבת	יציאת השבת
8:24	7:21	
8:22	7:06	
8:26	7:14	

סיפור לשולחן השבת

כוחה של סעודת השבת

מורי ורבי **הרב יוסף שני שליט"א** הביא בספרו **תולדות מנחם** את הסיפור הבא וזה לשונו:

"סיפר לנו מורי ורבי **ר' יהודה צדקה זצ"ל**, שבמאורעות תרפ"ט כשפרצו הערבים בעיר חברון בשבת בחודש אב, הם הרגו הרבה מיהודי העיר כולל חלק גדול מבחורי הישיבה ובזה חוסל הישוב היהודי שם סופית.

בין רבני העיר היה **הרה"ג פרנקו זצ"ל** שבאותה שבת קם כדרכו והלך להתפלל שחרית בבית הכנסת עם הנץ החמה. בשובו לביתו, ישב ללמוד כדרכו והמתין שתקום אשתו ותתפלל ואז יקדש על היין לאכול את סעודת השבת. באותה שעה פרצו מאורעות הדמים, לפתע שמע הרב שגר בקומה השניה של הבית זעקות מחרידות בוקעות מהחצר, הוא נפנה לחלון לראות מה פשר זעקות אלו, ולתדהמתו ראה שהערבים שחטו את שכנתו ושרפו את ראשה על גבי פרימוס, וזעקות שוד ושבר בוקעים מבתי היהודים בסביבה.

מיד הקים את אשתו ואמר לה הערבים שוחטים ביהודים ושחטו את השכנה שבקומה הראשונה, ובכל רגע צפויים הם לעלות לקומה זו, טלי ידיים ונקיים מצוה חשובה בטרם נמות. שאלה אותו איזו מצוה אתה רוצה שנקיים במצב זה, ואמר לה תביאי את החמין ונקדש ונאכל לכבוד שבת קודש כי זו מצוה יקרה עד מאוד בשמים. אשתו כבשה את דמעותיה ופחדיה ועשתה את רצונו ולקול ההמולה מסביב נטלו ידיים והחלו לסעוד סעודה שניה של שבת קודש לכב' אברהם אבינו עליו השלום.

לא עברו כמה רגעים ועל הדלת ניצב קצין אנגלי שאמר לרב באתי לחלץ אותך ואת אשתך כי חייכם בסכנה, שני חיילים ילוו אתכם למכונית הצבא שתוביל אתכם לירושלים. בדרכם לירושלים שאלוהו החיילים את מי הנך מכיר בירושלים שאליו נוכל להביאך, ואמר להם את **הרב שאול צדקה זצ"ל** (אביו של רבינו) ומסר להם כתובתו.

בירושלים לא ידעו מאומה מהקורה בחברון, ור' שאול הופתע לראות את רבה הזקן של חברון ואשתו בשבת קודש מגיעים לביתו. ושאל את הרב פראנקו מה קרה שהוצרכתם לחלל את השבת ולהגיע מחברון בעיצומה של שבת קודש? הר' פרנקו לא ענהו אלא אמר לו, דבר ראשון דע כי טרם ברכת המזון על סעודתי בחברון ובעוד זמן קצר יעבור זמן שעה וחומש ואפסיד את הברכה לכן בבקשה תן לי כזית לחם שאוכל לאכול ולברך ברכת המזון ולכוון על סעודתי.

כשסיים את ברכת המזון במיתון ובכוונה כמונה מרגליות, נפנה לספר לרב צדקה זצ"ל על מאורעות הטבח בחברון ועל סעודתם האחרונה לכבוד שבת קודש שלו ושל אשתו בטרם יהרגו. ועל נס הצלתם.

את גודל הנס הבינו רק לאחר שהתברר שהאנגלים נמנעו מלהציל את היהודים, ונצרו את נשקם כדי לאפשר לערבים להשתולל ולטבוח. איש לא ידע לומר מדוע דווקא את הרב פרנקו הציל קצין אנגלי, ומי הוא קצין זה? והאם באמת היה זה קצין אנגלי או יישות אחרת שבאה להצילו בזכות הסעודה ונתלבשה בדמות אותו קצין שציווה על החיילים לחלץ את הר' ואשתו...

וסיים חכם יהודה, ראו עד כמה ערכם של סעודות השבת שהר' זצ"ל לא חשב בטרם מותו על שום דבר פרט לקיום מצוה זו כהלכתה."

על פרשת השבוע

(דברים א) [א] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וזצרת ודי זהב: [ב] אחר עשר יום מזרח דרך הר שעיר עד קדש ברנע: [ג] ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר וחדש באחד לוודע דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה ה' אתו אלהם:

חומש דברים, "משנה תורה", הוא החומש החמישי, שבו משה רבינו מוכיח את עם ישראל לפני מותו (החל מראש חודש שבט ועד ז' באדר) משום שידע שלאחר מותו לא יהיה מי שיתפלל עבור עם ישראל כמו שהוא התפלל עבורם, ולכן מוכיח משה רבינו את עם ישראל כדי שיחזרו בתשובה ולא יוסיפו להכעיס את הקב"ה.

הרה"ג בן ציון מוצפי מסביר שההבדל בין החומשים הקודמים הוא ששם משה רבינו דיבר ישירות מפי הגבורה מה שנקרא בימינו "שידור ישיר", ולעומת זאת בחומש דברים משה רבנו מסכם את הדברים שנאמרו בשמו של הקב"ה.

רבי חיים ליווא אחיו של **המהר"ל מפראג** (רבי יהודה ליווא בן בצלאל) בספרו **ספר החיים**, דורש את שמות פרשיות חומש דברים, לפי המסר שמעביר משה רבנו לבני ישראל לפני מותו.

משה פונה לעם ישראל ואומר לכל אחד, **אלה הדברים שאני הולך לומר לך, ואתחנן אליך שתקשיב ותראה. עקב כשם שת.. ראה שיש שופטים ושוטרים כאן בעולם הזה, על אחת כמה וכמה שיש דין ויש דיין, יש שכר ויש עונש בעולם הבא, ועתה כי תצא מהעולם הזה, ו.. כי תבוא אל העולם הבא, אז תצטרך לתת דין על מעשיך. לכן ביקשתי מכולכם להיות היום נצבים ולשמוע את הדברים, משום שמחר יתקיים בך וילך לעולם הבא. ולכן אני מבקש האזינו לדברי, ותתקיים בכם וזאת הברכה !!!**

תרגום יונתן בן עוזיאל מבאר את הדברים שאמר משה לבני ישראל - אל'ן פתגמי אוכחותא (אלה דברי ההוכחות) די מליל משה (עדיבור משה) עם כל ישראל, כנפינון לנתיה (התקבצו אליו) כד הוון בעיברא דירדנא (כשהיו בעבר הירדן), ענא ואמר להון (צנה להם), הלא במדברא בטורא דסיני אתיהבת לכון אורייתא (הלא במדבר סיני ניתנה לכם התורה), ובמישריא דמואב אתפרשת לכון. (ובמישרי מואב התפרשה לכם) כמה ניסין ופרישן (כמה אותות וניסים) עבד לכון קודשא ברין הוא (עשה לכם הקב"ה) מזמן דעברתון על גיף ימא דסוף (מאז שעברתם את ים סוף) דעבד לכון אסטרט (מנהיגות) לכל שבטא ושבטא. ואתון סטיתון מבתר מימריה (ואתם סטיתם מדברי הקב"ה) וארגזתון קדמוי בפארן (והרצלנתם אותו במדבר פארן) על מימרא אלליא (בצנין המראשית), וטפלתון עלוי מילי שקרא (והוצאתם צליו דבר שקרא ליוון הרצ) ואתרעמתון על מנא דאחית לכון חיוור מן שמיא (והתרצחתם על המן), ושיילתון בישרא בחצרות (וביקשתם כשר בחצרות), והיו חמי לכון (והיה הקב"ה כוּצם צליכט) למשתיציא מגו עלמא (וחשב לכלות אתכם מן הצולט), אלולי דדכר לכון זכות אבהתכון צדיקיא (אלאמא שזכר לכם זכות אבות) ומשכן זמנא וארון קיימא ומאנא קודשא (וזכות המשכן, ארון הכהנים וכלי הקודש) דחמיתון דהבא סינא וכפר לכון על חובת עיגל דהבא (וכיפר לכם על הצולט):

משה רבנו מוכיח את בני ישראל חמישה שבועות לפני פטירתו, וכידוע צוואת אדם לפני פטירתו פועלת הרבה יותר מאשר תוכחה במשך חייו, כמו אצל יעקב אבינו שקיבץ את בניו לפני מותו. מכאן נבין את ירמיה הנביא שאמר **(פרק א, ו)** **ואמר אלהי אדני ה' הנה לא ידעתי דבר כפי זערי אנכי: ענה לו הקב"ה, ישנם מצבים דחופים... בהם לא ניתן לחכות... חייבים מיד להתריע ולהזהיר... גם אם עודך עדיין - זעור ולא זקן בא בימים.**

פרשת דברים היא תמיד הפרשה המקדימה לתשעה באב, והיא השלישית ב-"תלתא דפורענותא". בתחילת הפרשה מוכיח משה רבינו את העם בלשון רמיזה מתוך הפסוק הראשון - **[א] אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן ונצרת ודי זהב:**

במדבר = במדבר סין אחרי אילים, התלוננו **(שמות טז, ג-בשלה)** ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' פארן מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לזם לשבע כי הוצאתם אותנו אל המדבר הזה להביא את כל הקהל הזה פרעב:

בערבה = בערבות מואב, חטא השיטים. **(במדבר כה-בלק)** **(א)** וישב ישראל בשטים ויזול העם לזנות אל בנות מואב **(ב)** ותקראן לעם לזבוי אלהיהן ויאכל העם וישתזוו לאלהיהן: **(ג)** ויצמד ישראל לבעל פעור ויזר אף ה' בישראל:

מול סוף = מול ים סוף, **(שמות יד, יא-בשלה)** ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקזזתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים:

בין פארן = בפארן היה חטא המרגלים, **(במדבר יג, ג-שלח לד)** וישלחו אתם משה במדבר פארן על פי ה' כלם אנשים ראשי בני ישראל המה:

ובין תפל ולבן = **רש"י** - (רבי שלמה יצחקי) אמר רבי יוחנן, חזרנו על כל המקרא, ולא מצינו מקום ששמו תופל ולבן, אלא הוכיחן על הדברים שתפלו על המן שהוא לבן, **(במדבר יא-בהעלתך)** **(ד)** והאספסוף אשר בקרב התאוה תאוה וישבו ויבכו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשר: **(ה)** זכרנו את הדגה אשר נאכל במצרים וזם את הקשאים ואת האבטוזים ואת הוזריר ואת הבצלים ואת השומים: **(ו)** ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו:

ונצרת = במעשה קורח ועדתו על שאמרו **(במדבר טז-קרח)** **(יד)** אף לא אל ארץ זבת זולב ודבש הביאתנו ותתן לנו מזולת שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקהר לא זעלה: וכל כך כעס עליהם הקב"ה שנאמר **(כא)** הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם פרעע: **(כב)** ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרווחת לכל בשר האיש אוןד יזוטא ועל כל העדה תקצף: ולאחר כל מעשה קורח עוד נאמר, **(במדבר יז-קרח)** **(ו)** וילנו כל עדת בני ישראל ממוזרת על משה ועל אהרן לאמור אתם המותם את עם ה': ושוב כועס עליהם הקב"ה ואומר **(י)** הרבו מתוך העדה הזאת ואכלה אתם פרעע ויפלו על פניהם:

ודי זהב = זהו מעשה העגל שמרוב שהיה להם הרבה זהב ממצרים (די לזהב) הקימו את עגל הזהב **(הושע ב, ו)** והיא לא ידעה כי אנכי נתתי לה הרעץ והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: ועוון העגל היה החמור מכולם, משום שעברו על הדיבר הראשון, **(שמות כ, ג-יתרו)** לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: **ילקוט מעם לועז:** **(רבי יעקב פול)** מביא לכך רמז בכך שנאמר **(דברים א, ב)** אוןד עשר יום מוזרב, הם עברו על הדיבר אוןד מתוך עשר הדיברות, שניתנו מוזרב הוא הר סיני.

הקשר בין הפרשה לט' באב - חורבן בית המקדש

לאחר שבתחילת הפרשה מוכיח משה רבינו את עם ישראל ברמז – בראשי פרקים, בהמשך הפרשה הקדים משה רבינו ופירט בפרשתנו את חטא המרגלים, ואילו את חטא העגל שקדם לחטא המרגלים מפרט משה רבנו רק אח"כ בפרשת עקב - ומדוע ?

התשובה היא, שפרשת דברים תמיד חלה לפני תשעה באב, ולכן מופיע בה חטא המרגלים שחל בתשעה באב.

הכלי יקר (רבי שלמה אפרים מלונטשיץ) מפרש את הפסוק **בֵּין פְּאָרְן וּבֵין תְּפֹל**, ואומר שיש כאן עניין מיוחד לצמד המילים **בֵּין – וּבֵין**. = שזהו רמז לעניין **"בין המצרים"**.

פְּאָרְן - שם היה מעשה חטא המרגלים שחל **בתשעה באב** שבחטא זה בכו בכיה של חינוס והקב"ה קבע אותה לבכיה של דורות. **תְּפֹל** – מרמז על מעשה העגל שחל **בי"ז בתמוז**, שביום זה נשתברו הלוחות, הובקעה חומת העיר ירושלים.

הגמרא במסכת **סנהדרין קד"ב – (איכה א,ב) בְּכֹו תִבְכֶּה בְּלִילָה שְׁתֵי בַכּוּת הַלְלוּ לָמָּה ?** אמר רבה אמר רבי יוחנן, אחד על מקדש ראשון, ואחד על מקדש שני. בלילה, על עסקי לילה, שנאמר **(במדבר יד, א-שלוש)** **וַתֵּשֶׂא כָל הָעֵדָה וַיִּתְּנוּ אֶת קוֹלָם וַיִּבְכּוּ הָעָם בְּלִילָה הַהוּא:** אמר רבה א"ר יוחנן אותו (היום) ליל ט' באב היה, אמר להן הקב"ה לישראל אתם בכיתם בכיה של חנוס ואני אקבע לכם בכיה לדורות. **מדוע דווקא בחטא המרגלים נקבעה בכיה לדורות עד ימינו ?**

כלי יקר (רבי שלמה אפרים מלונטשיץ) ובט"ב היה מעשה המרגלים, בו ביום נולדה מדת שנאת חנוס בישראל, כמ"ש **(דברים א,כז) וַתִּרְגְּזוּ בְּאַהֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאֵת ה' אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת אֶתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ:**

מהי שנאת חינוס ? רש"י – (רבי שלמה יצחקי) מסביר את המשמעות של **בְּשִׁנְאֵת ה' אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם** על ידי משל למלך שהיו לו שני בנים ושתי שדות. בשדה אחד יש כל הזמן מים זורמים להשקיה, ואילו בשדה השני יש צורך בגשמים. דהיינו, לטענת עם ישראל, הקב"ה מוציא אותם מהארץ הטובה, ארץ מצרים המושקית מנהר הנילוס **הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם**, ורוצה לתת לנו את הארץ הפחות טובה **לָתֵת אֶתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידָנוּ**, שבארץ האמורי, ארץ ישראל המים תלויים במטר השמים.

הכיצד ?! והלא עם ישראל יצא בניסים גלויים ממצרים, 10 המכות, כל אחד יוצא ברכוש רב, קריעת ים סוף, הים פולט ליד כל יהודי את הנוגש המצרי שלו, גדולה ביותר הים מביזת מצרים, מעמד הר סיני, הנהגתו של משה רבינו, ענני הכבוד, המן, בארה של מרים, הבגדים והנעליים לא בלו מעליהם, ועוד הנהגה של ניסים גלויים מעל הטבע... וכל זה מהקב"ה, ואתם עוד אומרים – **בְּשִׁנְאֵת ה' אֲתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם** !? עם שמונהג בדרך שכזו מונהג על ידי שנאה ? אלא עצם המחשבה שלכם - זוהי שנאת חינוס !!!

כתוב בפסוק **וַתִּרְגְּזוּ בְּאַהֲלֵיכֶם** – מה משמעות המילה **וַתִּרְגְּזוּ** ? התשובה היא באדם שנקרא "נרגן" בימינו "קוטר" על תכונה זו של האדם כותב **רבינו יונה גירונדי** בספרו **שערי תשובה – רלא** נרגן. אמר שלמה המלך עליו השלום, **(משלי יח, ח) דְּבַרִי נִרְגָן כְּבִתְלֵהֶמִים וְהֵם יִרְדּוּ וְזָרִי בְּטָן:** פירושו - הנרגן הוא האיש אשר דרך חוקו להתאונן ולהתרעם וימצא תנואות על חברו תמיד על מעשיו ועל דבריו. ואף על פי שחברו בתומו מתהלך עמו ולא זד עליו בדבר, וידון כל דבר לחובה ולא לזכות וכל שגגה ישים לזדון.

כעת נבין מדוע דווקא בחטא המרגלים נקבעה בכיה לדורות, משום שבמעשה המרגלים, **נשתרשה בעם ישראל המידה של שנאת חינוס.**

מוסר מדברי חז"ל

ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אחכה לו בכל יום שיבוא – אני מאמין !!!

לימדונו חז"ל דור שלא נבנה בימיו בית המקדש כאילו נחרב בימיו. והדברים קשים, בית מקדש שני נחרב בעוון שנאת חנם ואם עדיין לא זכינו שייבנה בית המקדש השלישי, משמע שלא תיקננו את עוון שנאת החנם, ורבו הדוגמאות לכך לצערנו...

בימים אלו של בין המצרים שבידוע שהם ימים קשים לעם ישראל, וגם בהיותנו לדעת רוב הגדולים דור עקבתא דמשיחא עדיין יש כאלו המפקפקים בדבר...

מספרת הגמרא **במסכת מכות (נד/א)** שוב פעם אחת (רבן אבא בר אבא ורבי אבהו בר אבהו ורבי יוחנן בר אבא) היו עולין לירושלים. כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם (plena) כראו מהר הצופים את מקום החורבן (בית המקדש). כיון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים, התחילו הן בוכין, ורבי עקיבא מצחק.

אמרו לו, מפני מה אתה מצחק? אמר להם, מפני מה אתם בוכים? אמרו לו, מקום שכתוב בו (במדבר א-נא) וה'ר הקרב יבמת: ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה?! אמר להן לכך אני מצחק, (דיוקא בלילא לה אני צוחק, ולא מה?) דכתיב (ישעיה ח-ב) ואעידה לך עדים ואמנים

את אוריה הכהן ואת זכריהו בן יברכיהו: (והוסיף אלהי עקיבא) וכי מה ענין אוריה אצל זכריה (מה הקשר בין שני הנביאים האלו כפי הסוסק? הלא...) אוריה (היה בתקופת...) במקדש ראשון, וזכריה (היה בתקופת) במקדש שני. אלא (התשובה היא...) תלה הכתוב (חומר הכתוב...) נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה (כפי הנראה) באוריה כתיב (מיכה ג-ב) לכן בגללכם ציון שדה תזרש וירושלם עיין תהיה והר הבית לבמות יער: (ואילו בתקופת) בזכריה כתיב (זכריה ח) כה אמר ה' צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברוזבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: (ה) ורוזבות העיר ומלאו ילדים וילדות משזקנים ברוזבותיה: (אמר ר' עקיבא) עד שלא נתקיימה נבואתו של אוריה (ויצאת הצלע מבית קודש הקדשים) הייתי מתיירא שלא תתקיים נבואתו של זכריה. (אבל...) עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה (ויצאת הצלע מבית קודש הקדשים) בידוע (באוריה) שנבואתו של זכריה (כחולות ירושלם עוד יימלאו זקנים וזקנות וילדות) מתקיימת. (מסכת בבבא מציעא...)

מבוא בספר **נר תמיד** על פרשת השבוע **לרב יצחק ברנר זצ"ל** כמה לנו ללמוד מדברי ר' עקיבא, הוא מלמד אותנו איך מעבירים את חבלי משיח: אני רואה שמה שאמרו שירושלים נחרב ותהיינה גלויות, שיהיו נמרים ודובים ו-70 זאבים והכל התקיים ואפילו שואה כבר עברנו, אפילו... אומר ר' עקיבא: "אז אם התקיים חזון הנביאים על הצרות, אז עכשיו אנחנו מחכים שיתקיים חזון הנביאים על "עד ישבו זקנים וזקנות ברוזבות ירושלם" – ירושלים במהרה בימינו תבנה ותכונן, ובית המקדש התקיים, כמו שזה התקיים, מי האמין שזה התקיים? ציון כלילת יופי, קרית מלך רב... – זה מקור תקוותנו – אמרו לו: "עקיבא ניחמתנו, עקיבא ניחמתנו".

שבת שלום

לוקט ממדרשי חז"ל ומדרשות הרבנים שליט"א

ערך-ני גהלי

להצטרפות לרשימת תפוצה שבועית - nirgahali@gmail.com

כמו כן, ניתן להוריד את המאמר מהאתר - www.nir-g.022.co.il